

הסוד של בעל ה'חזון איש'

ספור על אהבת תורה, ענוה, ולב של זהב.

מה מסתתר בתוך צריף העץ הקטן?

צָרִיף הָעֵץ בְּבֵי בֶרֶק

לִפְנֵי כְּשִׁבְעִים שָׁנָה, בִּקְצֵה שְׁבִיל עֶפְרַיִם
וּפְרִידְסִים, עָמַד צָרִיף עֵץ קָטָן וּפָשׁוּט.

לֹא הָיוּ בּוֹ סִפּוֹת רַכּוֹת אוֹ רְהִיטִים
יְקָרִים.

הָיוּ בּוֹ רַק אֲלֵפֵי סִפָּרִים קְדוֹשִׁים,
וְרִיחַ מְתוֹק שֶׁל דֶּפִּי גִמְרָא.

מִבַּעַד לַחֲלוֹן בִּקְעַת אֹרֶז זָהוֹב – אֹרֶז
אֹרֶז תּוֹרַת ה' שֶׁלֹּא כָּבֵה מֵעוֹלָם!

עֲנֵק הַדּוֹר הַמַּסְתִּיר אֶת עֲצָמוֹ

מִי יָשֵׁב בַּצָּרִיף? מָרֵן הֶ"חַזוֹן אִישׁ" (רַבִּי
אַבְרָהָם יִשְׁעִיָּהוּ קֹרְלִיץ זצ"ל).

★ הוּא הָיָה מַגְדוּלֵי הַתּוֹרָה בְּעוֹלָם,
אֶף תָּמִיד בָּרַח מִן הַכְּבוֹד.

★ הַגּוֹף נָשְׁלוֹ הָיָה חֲלָשׁ מְאֹד, וְהוּא
סָבַל מִמַּחְלֹת שׁוֹנוֹת.

★ אָבֵל בְּתוֹךְ הַגּוֹף הַחֲלָשׁ — בְּעֶרְהָ
נִשְׁמָה נָשַׁל עֲנֵק! הוּא אָהֵב אֶת ה' יוֹתֵר
מִכָּל דָּבָר אַחֵר בְּעוֹלָם.

בום!!

החבטה באשון הלילה!

השעה הייתה לפנות בקר. בחוץ היה שקט מחלט.
תלמידו של הרב צעד וראה מבלון את הרב לומד כרגיל.
לפתע... קול חבטה עזה הרעיד את קירות העץ!
מישהו כבד נפל על הרצפה מבפנים!

הַתְּלָמִיד נִבְהַל מְאֹד

הַתְּלָמִיד פָּתַח אֶת הַדֶּלֶת וּפָרַץ פְּנִימָה.
"הֵרֵב שָׁלִי!" זָעַק לְבוֹ.

עַל הָרֹצֶפֶה שָׁכַב מֶרֶן הַ"חֲזוֹן אִישׁ".
עֵינָיו הָיוּ עֲצוּמוֹת וּפָנָיו חִירוֹת. כַּחוֹתָיו נִגְמְרוּ לִגְמֵרִי
וְהוּא מִמָּשׁ הִתְעַלֵּף!
הַתְּלָמִיד הִדּוּאָג מְהֵרָה לְהָרִים אוֹתוֹ בְּעֲדִינוֹת וְהוֹשִׁיב
אוֹתוֹ עַל הַכֶּסֶּא כְּדִי לְשִׁתּוֹת מְעֵט מַיִם.

סוד כחותינו

רבי! מה קרה?
האם הרב חש ברע?

לחשב את הכוח?
למה הרב מתכוון?

לא יקירי. הכל בסדר מאת ה'...
פשוט... עשיתי טעות קטנה
בחשבון. לא חשבתי נכון
את הכח שלי.

בִּטְרִיָּה שֶׁל קִדְשָׁה

הגוף שלי חלש, "הסביר הרב. "בכל לילה אני עושה חשבון מדייק כמה כח נשאר לי."

99% מהכח: "אני משקיע אף ורק בלמוד תורת ה'!"

1% מהכח: "אני שומר רק בשביל הצעדים מהכסא למטה."

אף הלילה מרב שמחה על סוגיה בגמרא, בזבזתי גם את אחוז הכח של הצעדים... לכן פשוט צנחתי בדרך ונפלתי הרצה!

נִקְדָּה לְמַחְשָׁבָה יְלָדִים...

מָרֵן נוֹתֵן אֶת כָּל עֶצְמוֹ – 100% מֵהִבְטָרָה – רַק לַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה!

אִם אָדָם שָׁקוּעַ כָּל כֹּף בַּסְפָּרִים עַד שֶׁהוּא מִתְעַלֵּף מֵרֵב מְאֹמֶץ... הֲאִם
נִשְׁאָר לוֹ זְמַן לְאִנְשִׁים אֲחֵרִים? הֲאִם הוּא הַפֶּךְ לְאָדָם סָגוּר וּמִנּוֹתֵק?

שִׁמְעוּ מָה קָרָה כַּעֲבוֹר מִסֵּפֶר יָמִים...

מַשְׁבֵּר חֶדֶשׁ בַּלַּיְלָה

בְּאוֹתוֹ שְׁבוּעַ, הָרַב עָבַר הֶתִיקָף לֵב!

הָרוֹפְאִים הִזְהִירוּ: "אֲסוּר לוֹ לָזוּז אוֹ לְקַבֵּל
קָהָל! מְנוּחָה מַחֲלָטָת כְּדִי לְהַחֲלִים!"

מֵאוֹחַר בַּלַּיְלָה, נִשְׁמְעוּ נְקִישׁוֹת דְּחוּפוֹת.

אֲחוֹתוֹ שֶׁל הָרַב פָּתְחָה. בִּפְתָח עֵמֶד יְהוּדִי
בוֹכָה.

"אָנָּה, הִתְחַנֵּן הָאִישׁ מִבַּעַד לַדְמָעוֹת, "אֲנִי
בְּמוֹעֶקָה וְצָרָה גְדוֹלָה, אֲנִי חָיֵב עֲצָה מִהָרַב...
אֵין לִי לְמִי לְפָנוֹת!"

לְשֹׁמֵר עַל חַיֵּי הָרֵב

הָאָחוֹת רַחֲמָה עָלִיו מְאֹד, אָבֵל חַיֵּי אָחִיהָ
הָיוּ בְּסִכָּנָה!

"יְהוּדֵי יָקָר, צַר לִי כָּל כָּךְ", הָיָא לַחֲשָׁה,
"אָבֵל הָרֵב קִבֵּל הִתְקַף לֵב!
הָרוּפָא צֹוֶה שְׁיָנוּחַ!
הוּא חָלַשׁ מְאֹד וַיֵּשֶׁן עֲכָשׁוּ.
תַּחֲזֹר בְּעוֹד כַּמָּה יָמִים..."

הָיָא עֲמֻדָה לְסִגְוֹר אֶת הַדֶּלֶת, אָבֵל לִפְתָּע,
מִתּוֹךְ הַחֲדָר, נִשְׁמַע קוֹל עָדִין שְׁקָרָא
בְּשִׁמָּה.

הַחֲלָטָה שֶׁל נָשִׂיא יִשְׂרָאֵל

ה"חזון איש" שָׁמַע מִמָּטָתוֹ אֶת הַשְּׂיחָה.

"לְנוּחַ!?" שָׁאַל הָרַב, וּלְפַתֵּעַ אָסַף אֶת מְעַט
הַכָּחוֹת שֶׁלֹּא הָיוּ לוֹ מִהָרוּחַ! הוּא הוּא
הַזִּדְקָה בְּגִאּוּהָ, לְבַשׁ אֶת מְעִילוֹ, וְאָמַר:

"תְּבִינִי, אֵיךְ אוֹכֵל אָנִי לְנוּחַ עֲכָשׁוּ, כְּשֶׁבַחוּץ
עוֹמֵד יְהוּדֵי שֶׁלְבוֹ כּוֹאֵב וּבּוֹכָה?"

"מֵאַנְשִׁים שְׂבוּר לֵב – לֹא
בוֹרְחִים!"

כִּמוֹ אֲבֹא הַמַּחֲבֵק אֶת בְּנוֹ

לְמִרּוֹת שְׂיָדָיו רָעְדוּ מִחֻלָּשָׁה, הִ"חֲזוֹן אִישׁ"
יֵצֵא לַחֲדָר.

הוא הוֹשִׁיב אֶת הַיְּהוּדִי, וְהִבִּיט עָלָיו בְּחֶם,
בְּאַהֲבָה וּבְעֵנּוּה שֶׁנִּגְעוּ עִמָּק בְּלִבּוֹ שֶׁל הָאִישׁ.

הוא הִקְשִׁיב לוֹ וַיַּעַץ לוֹ בְּסִבָּלוֹת רַבָּה. כְּאִשּׁר
הַיְּהוּדִי יֵצֵא מִהַצָּרִיף — הוּא כְּבָר חֵיף. הוּא
הָיָה רָגוּעַ כְּתִינוּק שֶׁאָבִיו חֲבָקוּ.

רַק אַז חָזַר מָרֹן לַמָּטָה. הַגּוֹף הָיָה עֵיף מְאֹד —
אֶךְ הַנִּשְׁמָה חֲגָגָה!

אהבת תורה הסוד המשלב של הגדולה: אהבת ישראל ♥

למצא כוחות סודיים של אהבה בלב מיד
כשיהודי אחר זקוק לעזרה, אפלו כשחולים.

לתת את כל כחות הגוף עד הטיפה האחרונה
(100% סוללה) רק כדי להבין את תורת ה'!

המסקנה שלנו: התורה לא עושה אותנו נוקשים או סגורים, היא הופכת אותנו לרכים, אכפתיים, ואוהבים הרבה יותר!

איך נהיה דומים ל"חזון איש"?

לפעמים אנחנו חשים עיפים, שממש
"נגמרה לנו הבטריה".

כשאמא או אח קטן מבקשים טובה,
מתחשק לנו לזכור ולומר: "עזב אותי, אני
עייף! רוצה לנוח!"

אבל בדיוק ברגע הזה... נזכר בצדיק!

אנו נמצא את ה"קצת כוח" שמסתתר
בנשמה שלנו בישביל עוד חסד ועוד חיוך
למשפחה ולחבר.

כי מיהודי שצריך עזרה - לא בורחים!

הַמְּשִׁימָה שְׁלָנוּ לְהַיּוֹם: לְמַלֵּא מַחְדָּשׁ!
כְּשֶׁלָּנוּ נִגְמָר הַכֶּחַ – בְּמָה אֲנַחְנוּ מְטַעֲיָנִים אֶת הַלֵּב וְהַנֶּשְׁמָה שְׁלָנוּ?

בואו נצייר סוללה מלאה יחד!
מה מטעין אתכם בקדושה?

- תפילה מהלב לה'?
- עזרה לחבר בפתה גם בהפסקה?
- להגיד "תודה רבה" להורים אפלו כנשעיפים?

תורת ה' היא האור הגדול מכלם – ואנחנו יכולים להאיר את העולם מממש כמותה!